

Versos d'abril 2020

PER LO GAITER DEL CALDERS

Em costa bufar la gaita
avui, des del meu racó,
i no és que em falti l'aire,
tinc bona respiració,
però no sé, no sé què em passa,
sento una certa tristor
en veure que per Manresa
tot és desolació.
No hi ha cotxes que circulin
quan trec el nas al balcó
i si veig a passar una ànima
de les que du morrió,
quan algú se li acosta
sembla que li facin por.
Per fi entenc el que explicaven
fa un temps per televisió,
tot allò que a mi em semblava
que era ciència ficció.
Em diuen que és un nou virus
que es deu assemblar al Borbó,
perquè porta una corona
com el nostre reietó
que ens enreda, ens ensarrona
i ens té a ratlla amb el bastó.
Es més dolent que la pesta
el virus en qüestió
i més d'un diu que fa pinta
d'àngel exterminador,
que amb ningú fa diferències
i fa anar el món de corcó
perquè no hi ha cap vacuna
que hi posi la solució.
Diu que va començar a Xina
i s'ha fet amo i senyor
de mig món i part de l'altre
on sant Pere, pobrissó,
de tant anar a obrir la porta
ell també té la infecció.
Davant d'això Pedro Sánchez
ha aprofitat l'ocasió
per demostrar, com fan sempre,
que Espanya és una nació

(per això tenim els presos
polítics a la presó),
i cada cop que en Quim Torra
en reclama la gestió
el govern central ens dona
raons de mal pagador.
Bons lectors, no féssiu l'ase.
Apreneu bé la lliçó:
confineu-vos tots a casa
mes no perdeu la il·lusió
i aneu sempre amb les mans netes,
ben rentades amb sabó.
Feu com jo, toqueu la gaita,
la guitarra o el trombó
i a les penes punyalades
que el demà ha de ser millor!